

האכסדרה כחלק מן הדופן שנתעקמה והגיעה עד לסכך.

ג. וכן **סוכה גדולה שהקיפוחה על גגה סביב בסמוך לדפנות בדבר שאין מסככין בו, אם יש תחתיו תחת אותו סכך פסול רוחב ארבעה אמות, הסוכה פסולה.**

גמרא:

מקשה הגמרא: **כל הני שלושת המקרים שהשמיעה משנתנו את דין "דופן עקומה" בהם, למה ליה? וכי יש חידוש בכל אחד מהם שאין בחבירו?!**

ומבאר הגמרא: **צריכא!**

דאי אשמעינן דין בית שנפחת לבד, היינו אומרים כי דוקא במקרה זה נאמרה ההלכה של "דופן עקומה", לשייך את מחיצות הבית אל הסוכה שבאמצע הבית, משום דהני מחיצות, הרי לבית זה, שבו עשויה הסוכה, הוא דעבידן. מחיצות אלו הרי נעשו לצורך הבית, ובית זה הוא שנעשה סוכה, על כן נאמרה ההלכה להחשיב דפנות אלו

כמחיצות הסוכה על ידי "דופן עקומה".

אבל בחצר המוקפת באכסדרה, שסיכך על אויר החצר, המוקף באכסדרה, דמחיצות הבית שאתה בא לשייכן לסוכה שבחצר על ידי "דופן עקומה", הרי לאו לאכסדרה עבידי [לא לצורך האכסדרה החיצונית נעשו], אלא לצורך הבית, אימא לא נאמרה ההלכה של "דופן עקומה" להחשיב את דפנות הבית כחלק מן הסוכה. לכך צריכא, הוצרכה משנתנו להשמיענו שנאמרה הלכה של "דופן עקומה" גם בחצר המוקפת אכסדרה.⁽³¹²⁾

ואי אשמעינן רק הני תרתי, שתי הלכות אלו, של בית שנפחת ושל חצר מוקפת אכסדרה, שאומרים בהם "דופן עקומה", היינו אומרים כי דוקא בהן נאמרה הלכה של "דופן עקומה", משום דסכך החוצץ בין הסכך הכשר לדופן, "מין" סכך כשר הוא, שהרי אף תקרת הבית והאכסדרה עשויה מנסרים שאינם מקבלים טומאה ואין גידולם מן הארץ, וכל חסרונה הוא משום שלא נעשתה לשם סוכה אלא לשם דירה, ופסולה משום "תעשה ולא מן העשוי".⁽³¹³⁾

ההלכתא של דופן עקומה, שהוסיף כי על ידי דופן עקומה אין כאן סכך פסול, או שעל ידי זה "הוצא" הסכך הפסול מן הסוכה, וצריך ביאור מדוע הוצרך לכך, הרי אף אם עדיין שם "סכך פסול" עליו ולא הוצא מן הסוכה, אין בכוחו לפסול את הסוכה, הואיל ועל ידי "דופן עקומה" משתייכת הדופן לסכך הכשר, ואין אותו סכך פסול חוצץ ביניהם?!

312. ובביאור הדברים יש להוסיף: היות והמחיצה לא נעשתה בשביל הסוכה, היה מקום

לומר שלא נתחדש דין "דופן עקומה" לשייכה לסוכה, משום שדין דופן עקומה נאמר בבנין אחד שיש דבר החוצץ בין דפנותיו לגגו, אבל לשייך מחיצת בנין אחד לחבירו לא נאמרה הלכה זו. לפי שלא נאמרה הלכה זו אלא כאשר ניכר הדבר לעיניים שמחיצת הסוכה היא. נוכחו שנתבאר לעיל טז ב בדברי המהרש"א לענין מחיצות של לבוד].

313. כן כתב רש"י. וקשה: הרי לדעת רש"י לעיל יד א טעם פסול תקרת הבית למצות ישיבת